

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 199 - Forslag til Lov om ændring af ligningsloven og forskellige andre love (Beskatning af personalegoder, befodringsfradrag, gavefradrag, dagplejefradrag og rejsefradrag m.v.).

Hermed sendes kommentar til henvendelse af 15. maj 2009 fra Finansrådet (L 199 - bilag 42).

.

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

Finansrådet spørger, om det i lovforslaget angivne eksempel på, at en arbejdstelefon under visse betingelser ikke er omfattet af multimediebeskatningen, forudsætter, at arbejdstageren er på tilkaldevagt.

Finansrådet påpeger endvidere, at sondringen mellem computere og telefoner i praksis vil være uadministrerbar, idet der efter Finansrådets opfattelse ikke er nogen skarp skillelinje mellem computere og telefoner. Finansrådet begrundede det med, at computere også kan fungere som telefon ved at foretage opkald via internet, og den teknologiske udvikling vil betyde, at det om få år vil være helt umuligt at foretage denne sondring.

Finansrådet finder det utidssvarende og hæmmende for fleksibiliteten på arbejdsmarkedet, at en medarbejder ikke vil kunne tage sin bærbare arbejdscomputer eller mobiltelefon med hjem for at arbejde, uden at det udløser beskatning. Finansrådet anmoder på baggrund heraf om, at computere og telefoner sidestilles skattemæssigt, så computere, der udelukkende anvendes til arbejdsbrug, ikke omfattes af multimediebeskatningen.

Samtidig ønsker Finansrådet at få bekræftet, at der ikke sker beskatning af en bærbar computer, der tages med hjem, hvis arbejdstageren ikke har arbejdsgiverbetalt internet til rådighed.

Finansrådet anbefaler afslutningsvis, at reglerne for, hvornår en arbejdstager kan undgå multimediebeskatningen lovfæstes direkte i lovteksten, og ikke blot anføres i bemærkningerne.

Hertil bemærkes, at baggrunden for multimediebeskatningen er, at privat rådighed over en computer, adgang til internet og/eller fri telefon repræsenterer en relativ stor økonomisk værdi, som efter gældende regler beskattes lempeligt eller er helt skattefri under visse betingelser. Selvom multimedier er stillet til rådighed til brug for arbejdet, kan der også være mulighed for at bruge dem privat, hvis de placeres på eller tages med hjem på bopælen.

Som udgangspunkt skal al løn beskattes - uanset om den udbetales i kontanter eller naturlier. Vi har derfor fundet det rimeligt at indføre en multimediebeskatning, der tager højde for, at den teknologiske udvikling nu er så langt fremme, at det ikke er nødvendigt at skattesubsidiere multimedier.

Multimediebeskatningen er ikke en skat på arbejdsredskaber, men som før sagt, en skat på privat rådighed over nogle goder, som repræsenterer en relativ stor økonomisk værdi. Med nedsættelsen af det skattepligtige beløb til 3.000 kr. betyder multimediebeskatningen, at de fleste vil skulle betale ca. 1.225 kr. i skat om året – ca. 102 kr. om måneden - for at have computer, internetadgang eller telefon til privat rådighed. For topskatteydere er skatten knap 1.700 kr. Det synes jeg er en meget rimelig beskatning – for de flestes vedkommende ligger beskatningen pænt under, hvad det vil koste selv at skulle købe et eller flere multimedier.

Endvidere vil jeg bemærke, at det i eksemplet om arbejdstelefoner i lovforslaget ikke er en betingelse, at medarbejderen er på tilkaldevagt. Det i lovforslaget angivne ”tilkaldevagt” i parentes er her et eksempel på en situation, hvor en erhvervsmæssig telefon kan være nødvendig for at udføre arbejdet. Er der en arbejdsmæssig begrundelse for, at en arbejdstager får stillet en mobiltelefon til rådighed fordi arbejdsgiveren, kunder m.v., skal kunne komme i kontakt med arbejdstageren i og uden for almindelig arbejdstid, er betingelsen om nødvendighed opfyldt.

Med hensyn til sondringen mellem computere og telefoner, vil jeg bemærke, at der i bemærkningerne nævnes, at en telefon omfatter små håndholdte computere, hvis hovedfunk-

tion er telefoni og evt. kalender- og tidregistreringsfunktion, såsom PDA'er, smartphones o.lign.

Som det også nævnes i lovforslaget, er det for en telefon muligt at få specificerede lister på telefonopkald, der kan dokumentere, at telefonen udelukkende anvendes erhvervsmæssigt – det er ikke muligt på samme måde for så vidt angår computere eller internetadgang. På baggrund heraf findes det ikke relevant at sidestille computere og telefoner skattemæssigt i relation til afkræftelse af formodningen om privat rådighed, hvis godet tages med hjem.

Jeg kan ikke bekræfte, at en bærbar computer, der tages med hjem på bopælen, ikke er omfattet af multimediebeskatningen, hvis arbejdstageren ikke har arbejdsgiverbetalt internet. Som det bemærkes i lovforslaget forudsætter multimediebeskatningen, at arbejdstageren har privat rådighed over en computer, en telefon og/eller internetadgang. Rådighedsbegrebet indebærer, at det ikke er afgørende, om arbejdstageren faktisk benytter et af de omfattede personalegoder privat. Det forhold, at arbejdstageren konkret har mulighed for at bruge personalegodet privat er nok til at udløse beskatningen. Samme rådighedsbegreb kendes blandt andet fra beskatningen af fri bil.

I praksis vil rådighedsbegrebet betyde, at hvis en arbejdstager én gang tager et af de pågældende goder med hjem, er godet bragt ind i den private sfære, og der er en formodning for, at der er privat rådighed over personalegodet. Denne formodning kan kun vanskeligt afkræftes og kun ved meget sikre beviser for, at telefonen eller computeren kun er brugt erhvervsmæssigt. En arbejdsgiverbetalt fastnettelefon eller installation af bredbåndsforbindelse på arbejdstagerens bopæl vil altid udløse beskatning. Det forhold, at en arbejdstager har en bærbar computer på arbejdspladsen og har mulighed for at tage den med hjem, udløser ikke i sig selv beskatning, men hvis computeren tages med hjem, er der en stærk formodning for, at der er privat rådighed over computeren.

Endelig vil jeg bemærke, at eksemplerne i lovforslagets bemærkninger om, hvornår der er/ikke er privat rådighed over et multimedie, er udtryk for en fortolkning af det lovfæstede rådighedsbegreb, og derfor ikke findes relevant at skrive ind i selve lovteksten.